

רעפ 22172-10-24 - לירן יהודה נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 22172-10-24

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: לירן יהודה
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט א'
סטולר) בעפ"ג 52163-07-23 מיום
11.09.2024

בשם המבקש:

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופט א' סטולר) בעפ"ג 52163-07-23 מיום 11.09.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כבוד השופטת מ' כהן) בתת"ע 6400-05-23 מיום 13.06.2023.

1. ביום 15.05.2023 הוגש כתב אישום, המייחס למבקש עבירה של הפרעה לתנועה, לפי תקנה 171(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה), בשל כך שהחנה את רכבו על נתיב נסיעה. ביום 13.06.2023 התקיים דיון בעניינו, אליו המבקש הוזמן כדין, אך הלה לא התייצב. בית משפט השלום לתעבורה ראה בכך כהודאה בעובדות הנטענות בכתב האישום, ולפיכך הרשיעו בעבירה שיוחסה לו. עוד באותו היום גזר בית משפט השלום לתעבורה את דינו. נוכח "מהות העבירה בה הורשע הנאשם ועברו התעבורתי הכולל הרשעה של סטייה מנתיב הנסיעה תוך הפרעה לתנועה, הרשעה חוזרת בגין הפרעה לתנועה", כאשר לחובתו 34 הרשעות קודמות, נגזרו עליו קנס; פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 60 יום; ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

2. בקשה שהוגשה לביטול פסק הדין, בטענה כי המבקש "שכח מהדיון" עקב "טעות" נדחתה ביום 13.07.2023, תוך שנקבע כי "טעות/שכיחה לא מהווה עילה לביטול פסק דין [...] הבקשה לא נתמכת בתצהיר ולא מפרט[ת] טענות המהוות עיוות דין". בקשה נוספת לביטול פסק הדין נדחתה בשנית, ביום 23.07.2024.

3. כאמור - ערעור שהוגש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה נדחה. נקבע, כי חרף כך שמדובר בעבירת קנס, בנסיבות העניין ונוכח העובדה "שמדובר ברכב מסוג משא פתוח דופן הידראולית משאית שבהחלט חוסמת את כל הנתיב ומאלצת את התנועה שמאחור לעקוף אותה ולעבור לנתיב השני" - מתקיימת נסיבה מחמירה (כאמור בהוראות בדבר נסיבות מחמירות של עבירות קנס לפי פקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה), י"פ התשנ"ד 4176), המצדיקה הטלת עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל. משכך, נקבע, כי לא נפל כל פגם בפסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה.

4. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי. בעיקרם של דברים נטען, כי "בקשת רשות ערעור זו מופנית לבית המשפט כדי שיוחלט פעם אחת ולתמיד כי אסור שיינתן עונש בשל העדר הופעה של נאשם בבית-משפט-העונש אמור להיגזר מעצם הנסיבות ועברו של הנאשם". כן נטען, כי כאשר ניתן פסק דין בהיעדר נאשם, "היד משוחררת לחלוטין לענישה חסרת תקדים". עוד נטען כי בית המשפט לא התחשב בגזירת העונש בכך שעיסוקו של המבקש בנהיגה, כאשר מדובר ב"עונש חסר תקדים בגין עבירת חניה". זאת ועוד, נטען כי בית משפט קמא קבע כי הפרעה לתנועה מהווה נסיבה מחמירה, על אף שהדבר לא נטען בכתב האישום.

5. לאחר עיון בבקשה, נחה דעתי כי דינה להידחות. הלכה היא כי בקשה לרשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה אך למקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (ראו למשל: רע"פ 5011/24 בן יהוד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.07.2024)). המקרה דנן לא בא בקהל אותם מקרים חריגים.

הבקשה שלפניי לא מעוררת אף שאלה עקרונית, שלפי טיבה ומהותה, ראויה לידון במסגרת 'גלגול שלישי', אלא שהיא חותרת תחת הוראות חוק מפורשות, שנידונו זה מכבר בפסיקה (להרחבה אודות הוראות החוק המסמיכות את בית המשפט לשפוט נאשם שלא בפניו ראו: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פסקה 1 פ"ד נז(6) 793 (2003); וכן: רע"פ 2673/11 זימנר נ' מדינת ישראל, בפסקה ו (12.04.2011)). כמו כן, בהיעדר טעם מבורר לאי התקיימות נסיבות שאפשרו שפיטה בהיעדרו של המבקש, לא מצאתי כי מתעורר חשש לעיוות דין.

6. אשר לטענותיו בדבר חומרת העונש, כידוע, כאשר הבקשה נסובה על חומרת עונשו של המבקש, רשות לערער תינתן מקום בו העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה (ראו, מני רבים: רע"פ 3064/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (15.04.2024)). המבקש לא עמד בנטל להוכיח חריגה מעין זו.

7. למעלה מהצורך, בכדי שטענות המבקש כי מדובר בעבירת קנס בלבד לא יותרו בלא מענה, יוסבר כי סעיף 29 לפקודת התעבורה, קובע כי "א) היה לשוטר יסוד להניח כי אדם עבר עבירת קנס וכי התקיימו נסיבות מחמירות הקשורות באותו אדם או בביצוע העבירה, יודיע לו כי יוגש נגדו אישום ותימסר לו הזמנה למשפט לפי חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965. (ב) "נסיבות מחמירות", לענין סעיף זה - כפי שנקבעו בהוראות מאת ראש מחלקת תנועה של משטרת ישראל בהסכמת שר המשפטים והשר ופורסמו ברשומות, בשלושה עיתונים יומיים שאחד מהם מתפרסם בשפה הערבית, ובאתר האינטרנט של משטרת ישראל". כפי שציין בית משפט קמא, בהתאם להוראות בדבר נסיבות מחמירות של עבירות קנס לפי פקודת התעבורה (י"פ התשנ"ד 4176, עמוד 1185), "הפרעה וסיכון לתנועה בכך שהחנה את הרכב על נתיב נסיעה" מהווה נסיבה מחמירה של עבירה לפי תקנה (1)71 לתקנות התעבורה. נוכח התקיימות נסיבה זו בנדון דידן, לא מצאתי כל פגם בקביעת הערכאות דלמטה.

8. בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ה (15 אוקטובר 2024).

ח
א
ל
ד
כ
ב
ו
ב
ש
ו
פ
ט